ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД (пети състав)

19 февруари 2008 година *

По дело T-82/06

Apple Computer International, установено в Cork (Ирландия), за което се явяват г-н G. Breen, solicitor, г-н P. Sreenan, SC, и г-жа B. Quigley, barrister,

жалбоподател,

срещу

Комисия на Европейските общности, за която се явяват г-н X. Lewis и г-жа J. Hottiaux, в качеството на представители,

ответник,

* Език на производството: английски.

с предмет искане за отмяна на Регламент (ЕО) № 2171/2005 на Комисията от 23 декември 2005 година относно класирането на определени стоки в Комбинираната номенклатура (ОВ L 346, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 19, стр. 36)

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД
НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ (пети състав),

сътоящ се от: г-н M. Vilaras, председател, г-н M. Prek (докладчик) и г-н V. Ciucă, съдии,

секретар: г-н E. Coulon,

постанови настоящото

Определение

Правна уредба

Комбинирана номенклатура

1 За целите на прилагането на Общата митническа тарифа, както и за улесняване въвеждането на статистиката на външната търговия на Общността и на други общностни политики относно вноса или износа на стоки, с приемането

на Регламент (ЕИО) № 2658/87 от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3, наричан по-нататък „Регламент за Комбинираната номенклатура“), Съветът установява пълна номенклатура на стоките, предмет на операции по внос или износ в Общността (наричана по-нататък „Комбинирана номенклатура“). Тази номенклатура се съдържа в приложение I към посочения регламент.

2 За да осигури еднаквото прилагане на Комбинираната номенклатура в Общността, с помощта на комитет, съставен от представители на държавите-членки (наричан по-нататък „Комитета по номенклатурата“), Комисията може да приеме определен брой мерки, които са изброени в член 9 от Регламента за Комбинираната номенклатура. Сред тези мерки е по-специално възможността на Комисията да приема регламенти за тарифно класиране на особени стоки в Комбинираната номенклатура (член 9, параграф 1, буква а), първо тире от Регламента за Комбинираната номенклатура).

3 Към момента на приемането на Регламент (ЕО) № 2171/2005 на Комисията от 23 декември 2005 година относно класирането на определени стоки в Комбинираната номенклатура (ОВ L 346, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 19, стр. 36, наричан по-нататък „обжалваният регламент“), тарифни позиции 8471 и 8528 от Комбинираната номенклатура са формулирани, както следва:

— позиция 8528: „[п]риемателни телевизионни апарати, дори с вграден приемателен апарат за радиоразпръскване или апарат за записване или възпроизвеждане на звук или образ; видеомонитори и видеопрожектори“,

— позиция 8471: „[а]втоматични машини за обработка на информация и техните устройства; магнитни или оптични четци, машини за записване на информация върху носители в кодова форма и машини за обработка на тази информация, неупоменати, нито включени другаде“.

Обвързваща тарифна информация

4 Съгласно член 11, параграф 1 и член 12 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58), изменен с Регламент (ЕО) № 82/97 на Европейския парламент и на Съвета от 19 декември 1996 година (ОВ L 17, 1997 г., стр. 1, и поправка ОВ L 179, 1997 г., стр. 11, Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 9, стр. 250, наричан по-нататък „Митническия кодекс“), икономическите оператори могат да получат обвързваща тарифна информация (наричана по-нататък „ОТИ“) от митническите органи. Става въпрос за информация за тарифно класиране на определени стоки, която обвързва тези органи по отношение на молителя и/или титуляра на ОТИ.

5 Член 12 от Митническия кодекс гласи:

„[…]

5. Обвързващата информация престава да е валидна:

a) в случаите на тарифна информация:

i) когато бъде приет нов регламент и информацията вече не съответства на разпоредбите му;

[…]

6. Титулярът на обвързващата информация, която престава да е валидна съгласно параграф 5, [буква] а), ii) или iii), или буква б), ii) или iii), може да използва тази информация за срок от шест месеца от датата на публикуване или уведомление, при условие че е сключил обвързващи договори за покупката или продажбата на въпросните стоки въз основа на обвързващата информация, преди приемане на тази мярка. В случаите на продукти, за които е представено удостоверение за внос, износ или за предварително определяне при извършване на митническите формалности, срокът от шест месеца се заменя със срока на валидност на удостоверението.

В случая по параграф 5, [буква] а), i) и буква б), i), регламентът или споразумението могат да определят срок, за който първата алинея ще се прилага.

[…]“

Обстоятелства в основата на спора

6 Жалбоподателят Apple Computer International е дружество, възникнало по ирландското право, на което са възложени дейностите в Европа на Apple Computer Inc., установено в Palo Alto в Калифорния (Съединени американски щати), създател, производител и продавач на компютри, софтуер и програмни аксесоари (наричано по-нататък „Apple“). Жалбоподателят внася и разпространява в Общността цветни монитори с течни кристали (Liquid Crystal Display (LCD).

7 През септември 2004 г. жалбоподателят е поискал от Irish Revenue Commissioners (ирландска данъчна и митническа администрация, наричана по-нататък „IRC“) предоставянето на ОТИ за серията „Cinema“ на своите LCD монитори. Тъй като не е сигурна за правилното класиране, IRC прехвърля молбата на Комитета по номенклатурата, за да получи неговата помощ.

8 През януари 2005 г. жалбоподателят прави демонстрация на функционирането на своя 30” (инча) LCD монитор, използван заедно с компютър „Apple“.

9 През юли 2005 г. жалбоподателят моли германските митнически органи за предоставянето на ОТИ за 20”, 23” и 30” LCD монитори. Тези три стоки са класирани в тарифната подпозиция, съответстваща на код по КН 8471 60 90.

10 През декември 2005 г. Комитетът по номенклатурата взема становище по тарифното класиране на определен брой монитори, сред които 20” LCD монитори, които с техническите си характеристики и описанието си съответстват на LCD мониторите на жалбоподателя. Тогава Комисията приема обжалвания регламент, който е публикуван в *Официален вестник на Европейския съюз* на 29 декември 2005 г. Приложението към обжалвания регламент се състои от таблица, разделена на три колони. Колона 1 от посочената таблица съдържа описанието на стоките, колона 2 — класирането в код по КН, а колона 3 — мотивите.

11 Точка 2 от колона 1 от таблицата, приложена към обжалвания регламент, съдържа следното описание на стоките:

„Цветен монитор с течни кристали (LCD) и диагонал на екрана 50,8 cm (20”), с размери 47,1 (Ш) × 40,4 (В) × 17,4 (Д) cm (формат 16:10) и със следните характеристики:

— дефиниция на екрана: 100 ppp,

— големина на пикселите 0,25 mm,

— максимална резолюция 1680 × 1050 пиксела,

— фиксирана честота в рамките на 120 MHz.

Апаратът е предназначен за осъществяване на сложни графики (система CAO/FAO) и за монтаж при [да се чете: „и“] производство на видео филми.

Апаратът има цифров видео интерфейс (DVI), чрез който онагледява сигнали, излъчени от автоматична машина за обработка на информация посредством графика, която обработва видео сигнали (за монтаж при [да се чете: „и“] производство на видеофилми например).

Този монитор може също да онагледи текстове, заглавия на няколко колони, представяния и др.“

12 Колона 2 от таблицата, приложена към обжалвания регламент, класира така описаните стоки в код по КН 8528 21 90.

13 Колона 3 от споменатата таблица съдържа следните мотиви за класирането, посочено в колона 2:

„Класирането се определя според общите правила 1 и 6 за тълкуване на комбинираната номенклатура, от бележки 5.Б и 5.Д от глава 84, както и описанието на кодове по КН 8528, 8528 21 и 8528 21 90.

Класиране в подпозиция 8471 [да се чете: „8471 60“] е изключено, защото мониторът не е от вида, използван изключително или предимно в автоматична система за обработка на информация (виж бележка 5.Б от глава 84).

Апаратът не може да бъде класиран в позиция 8531, защото не предоставя образ за целите на сигнализацията (виж обяснителни бележки от хармонизираната система относно позиция 8531, буква Г).

Този апарат е предназначен да изобразява видеосигнали за осъществяване на графики, както и за монтаж при [да се чете: „и“] производство на видеофилми чрез система CAO/FAO или чрез система за видеомонтаж (виж бележка 5.Д от глава 84).“

14 Съгласно член 12, параграф 5, буква а), подточка i), от Митническия кодекс съобщената от германските митнически органи ОТИ за 20" LCD монитора на жалбоподателя е престанала да бъде валидна, тъй като вече не съответства на класирането, установено от обжалвания регламент.

Производство и искания на страните

15 Настоящата жалба е подадена в секретариата на Първоинстанционния съд на 14 март 2006 г.

16 С отделна молба, подадена в секретариата на Първоинстанционния съд на 2 юни 2006 г., Комисията прави възражение за недопустимост съгласно член 114 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд.

17 На 18 юли 2006 г. жалбоподателят представя в Първоинстанционния съд писменото си становище в отговор на това възражение.

18 Със своята жалба жалбоподателят моли Първоинстанционния съд:

— да постанови, че класирането в точка 2 от таблицата, приложена към обжалвания регламент, в действителност е равнозначно на решение, което, въпреки че е прието под формата на регламент, го засяга лично и пряко,

— да отмени обжалвания регламент, доколкото класира под код по КН 8528 21 90 LCD монитора от описания вид в точка 2 от таблицата, приложена към посочения регламент,

— да постанови, че мониторите, отговарящи на техническите характеристики, описани в точка 2 от таблицата, приложена към обжалвания регламент, трябва да бъдат надлежно класирани в позиция 8471 от Комбинираната номенклатура,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

19 В своето възражение за недопустимост Комисията моли Първоинстанционния съд:

— да отхвърли жалбата като недопустима,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

20 В становището си по възражението за недопустимост жалбоподателят моли Първоинстанционния съд:

— да отхвърли възражението за недопустимост на Комисията,

— при условията на евентуалност да се произнесе по възражението за недопустимост в решението по настоящото дело,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

От правна страна

21 По смисъла на член 114 от Процедурния правилник по молба на една от страните Първоинстанционният съд може да се произнесе по възражение за недопустимост, без да пристъпва към разглеждане на делото по същество. В съответствие с параграф 3 от същия член производството преминава в устна фаза, освен ако Първоинстанционният съд не реши друго. В случая Първоинстанционният съд смята, че въз основа на проверката на документите от преписката по делото разполага с достатъчно данни, за да се произнесе по молбата, без да пристъпва към устната фаза.

Доводи на страните

22 На първо място, Комисията счита, че жалбата е частично недопустима, тъй като с нея се иска да се отменят всичките четири точки — а не само точка 2 — от приложената към обжалвания регламент таблица, докато всички изтъкнати от жалбоподателя доводи засягат 20" LCD монитора, който той предлага на пазара. Следователно жалбата трябвало да бъде отхвърлена като недопустима, доколкото с нея се иска отмяната на точки 1, 3 и 4 от таблицата, приложена към обжалвания регламент.

23 На второ място, Комисията счита, че в настоящия случай жалбоподателят не е лично засегнат от обжалвания регламент. Същият засягал обективно определено положение и пораждал правни последици спрямо категории лица, предвидени общо и абстрактно, и по-специално спрямо вносителите на стоките, които описва. Комисията счита по-конкретно, че съгласно постоянната съдебна практика операторите не са лично засегнати от регламентите за тарифно класиране на стоките в Комбинираната номенклатура.

24 В подкрепа на доводите си Комисията изтъква по-специално две определения на Първоинстанционния съд, а именно Определение от 29 април 1999 г. по дело Alce/Комисия (T-120/98, Recuiel, стр. II-1395) и Определение от 30 януари 2001 г. по дело Iposea/Комисия (T-49/00, Recueil, стр. II-163), в които Първоинстанционният съд в областта на тарифното класиране е отхвърлил жалбите като недопустими.

25 Освен това делото, приключило с Решение на Първоинстанциония съд от 30 септември 2003 г. по дело Sony Computer Entertainment Europe/Комисия (T-243/01, Recueil, стр. II-4189), било единственото дело, в което оператор е разглеждан като лично засегнат от регламент за тарифно класиране, и то с оглед на съществуването на четири свързани фактора, които не били налице в настоящия случай.

26 Всъщност „изключителните обстоятелства“ по делото, приключило с Решение по дело Sony Computer Entertainment Europe/Комисия, посочено по-горе, в настоящия случай не били достатъчно установени, за да може да се достигне до същото заключение. По-конкретно, отправеното от IRC до Комитета по номенклатурата искане за помощ относно класирането на въпросната стока имало само минимално значение или било без значение, тъй като процедурата, която води до приемането на регламент за тарифно класиране от Комисията, винаги започвала поради трудности, свързани с класирането на дадена

стока. Освен това жалбоподателят не извършил демонстрацията на функционирането на стоката си от свое име, а като член на Европейската индустриална асоциация за информационни и комуникационни технологии (EICTA). В тази връзка така представената стока била 30" монитор, докато въпросната стока е 20" монитор, която следователно никога не била разглеждана от Комитета по номенклатурата.

27 Освен това Комисията не знаела за каквото и да било решение на национални съдилища относно класирането на въпросната стока, чийто изход зависел от обжалвания регламент.

28 Жалбоподателят не бил единственото предприятие, което е или може да бъде засегнато от обжалвания регламент. Същият не съдържал никаква фотография на неговите стоки, нито позоваване на лого, търговска марка или на право на собственост, което жалбоподателят притежава. Тази липса на изключителни права на внос за LCD мониторите, които имат същите технически характеристики като изброените в точка 2, колона 1 от приложената към обжалвания регламент таблица, била потвърдена и от самия жалбоподател в искането му за тарифно преустановяване и в придружителното му писмо, адресирани до ирландските власти след приемането на обжалвания регламент.

29 На последно място, жалбоподателят не твърдял, че бил единственият оторизиран вносител на въпросната стока.

30 Жалбоподателят твърди, че класирането, фигуриращо в точка 2 от приложената към обжалвания регламент таблица, въпреки че е под формата на разпоредба на регламент, представлява всъщност решение, което го засяга пряко и лично.

31 Жалбоподателят подчертава, че от постоянната съдебна практика следва, че акт с общо приложение може при определени обстоятелства да засяга пряко и лично определени икономически оператори и следователно да бъде обжалван от последните на основание член 230, четвърта алинея ЕО (вж. Решение по дело Sony Computer Entertainment Europe/Комисия, посочено по-горе, точка 59 и цитираната съдебна практика). Според жалбоподателя „критериите Plaumann“ са изпълнени в настоящия случай.

32 Жалбоподателят твърди, че обжалваният регламент засяга пряко неговата правна сфера и не оставя никакво право на преценка на адресатите на тази мярка, на които е възложено изпълнението ѝ, тъй като това изпълнение е с чисто автоматичен характер и произтича единствено от общностната правна уредба, без да се прилагат други правила с опосредяващ характер (Решение на Съда от 5 май 1998 г. по дело Dreyfus/Комисия, C-386/96 P, Recueil, стр. I-2309, точка 43).

33 Относно личното засягане жалбоподателят счита, че обжалваният регламент го засяга поради някои присъщи за него качества или поради фактическо положение, което разграничава от всички останали лица и така го индивидуализира по същия начин, както адресата на решението.

34 В това отношение жалбоподателят изтъква, че административната процедура, която е довела до приемането на обжалвания регламент, е започнала с молбата му за предоставяне на ОТИ, отправена до IRC през септември 2004 г., и че IRC е прехвърлила същата на Комитета по номенклатурата за становище. През януари 2005 г. по негова молба и с помощта на EICTA жалбоподателят направил и демонстрация на употребата на неговия 30” LCD монитор пред членовете на посочения комитет. Освен това в държавите-членки бил разпространен проект на регламент за тарифно класиране, който се позовава на мониторите „Apple type“. Той бил приложен към работен документ на Комисията с референтен номер TAXUD/573/2005.

35 Според жалбоподателя никой друг еднакъв или сходен апарат не е бил предмет на демонстрация или обсъждане пред Комитета по номенклатурата в рамките на процедурата, довела до приемането на обжалвания регламент. Освен това жалбоподателят бил единственото предприятие, притежаващо ОТИ за тази стока в позиция 8471.

36 Освен това жалбоподателят поддържа, че обжалваният регламент специално има за цел класирането на 20" LCD монитора на Apple, тъй като точка 2 от приложената към посочения регламент таблица описва подробно всички характеристики на стоката и няма друга стока със сходни характеристики на пазара. Следователно жалбоподателят бил единственото предприятие, чието правно положение е или може да бъде засегнато от приемането на обжалвания регламент.

37 Относно Решение по дело Sony Computer Entertainment Europe/Комисия, посочено по-горе, жалбоподателят поддържа, че фактическите обстоятелства по делото, приключило с това решение, не са единствените „изключителни обстоятелства", които биха могли да доведат до лично засягане на дадено предприятие. Напротив, върховният принцип, който произтичал имплицитно от това решение, бил, че всички фактически обстоятелства по дадено дело, каквито и да са те, трябва да бъдат разглеждани кумулативно и в техния контекст, за да се прецени дали дадено тарифно класиране, макар и уредено по общ и абстрактен начин, всъщност има за цел определена стока.

38 Между делото, приключило с Решение по дело Sony Computer Entertainment Europe/Комисия, посочено по-горе, и настоящото дело съществували силни сходства, по-специално фактът, че двете класирания започнали с молба за ОТИ на съответните жалбоподатели и че в двата случая била осъществена връзка с Комисията поради срещнат от националните власти проблем с класирането. Освен това всички национални процедури по молбите за класиране, подадени пред IRC за 20", 23" и 30" LCD мониторите на жалбоподателя, били засегнати от обжалвания регламент.

39 Жалбоподателят извършил демонстрацията на функционирането на въпросната стока под егидата на EICTA единствено поради настояването на Комисията за присъствието на представител на тази професионална федерация и невъзможността да се намерят други дати за организиране на това представяне. Освен това използването на 30" LCD монитор отразявало единствено факта, че представянето се е осъществило в голяма зала и че такъв монитор позволявал на членовете на комитета да виждат по-добре, като с изключение на техния размер двете стоки били еднакви.

40 На следващо място, жалбоподателят счита, че макар обжалваният регламент да не съдържа никаква фотография на логото „Apple", няма никакво съмнение, че членовете на Комитета по номенклатурата са знаели, че обсъждат подходящото класиране за LCD монитора на Apple, което е потвърдено от факта, че този монитор е споменат като пример в декларация на IRC до Комитета по номенклатурата.

41 Що се отнася до искането на жалбоподателя за тарифно преустановяване, същото не посочвало ясно 20" LCD монитора на Apple, тъй като описанието, което то съдържа, било родово, както изискват насоките на Комисията.

42 На последно място, фактът, че в делото, приключило с Решение по дело Sony Computer Entertainment/Комисия, посочено по-горе, дружеството Sony е единственият оторизиран вносител на въпросната стока в Общността, не бил от значение, за да се установи, че това дружество е лично засегнато. Освен това в действителност било невъзможно да бъде единственият вносител на такава стока, поради евентуални преки покупки, осъществени чрез Интернет.

43 Относно предмета на жалбата си жалбоподателят уточнява, че моли Първоинстанционния съд да отмени точка 2 от приложената към обжалвания регламент таблица, без да отменя мярката в нейната цялост.

Съображения на Първоинстанционния съд

44 По силата на член 230, четвърта алинея ЕО допустимостта на жалба за отмяна на регламент, подадена от физическо или юридическо лице, е обвързана с условието обжалваният регламент в действителност да е по същество решение, което пряко и лично засяга лицето. Според постоянната съдебна практика разграничителният критерий между регламент и решение трябва да се търси в това дали въпросният акт има общо приложение или не. Един акт има общо приложение, ако се прилага към обективно определени положения и ако поражда правни последици спрямо категории лица, предвидени общо и абстрактно (вж. Определение на Първоинстанционния съд от 11 септември 2007 г. по дело HonigVerband/Комисия, T-35/06, Сборника, стр. II-2865, точка 39 и цитираната съдебна практика).

45 Така съгласно добре установената съдебна практика по принцип не е допустимо физическите и юридическите лица да подават жалби по силата на член 230, четвърта алинея ЕО за отмяна на регламенти за тарифно класиране. Въпреки че описанията, които съдържат, изглеждат конкретни, тези актове във всяко отношение са с не по-малко общо приложение, доколкото, от една страна, засягат всички стоки, отговарящи на описания вид, независимо от индивидуалните характеристики и произхода им, а от друга страна, пораждат последици за всички митнически органи в Общността и по отношение на всички вносители в интерес на еднакво прилагане на Общата митническа тарифа (вж. Решение на Съда от 14 февруари 1985 г. по дело Casteels/Комисия, 40/84, Recueil, стр. 667, точка 11, Решение по дело Computer Entertainment Europe/Комисия, посочено по-горе, точка 58 и цитираната съдебна практика).

46 В настоящия случай точка 2 от приложената към обжалвания регламент таблица посочва, че стоките, които имат описаните в колона 1 характеристики, трябва да бъдат класирани в Комбинираната номенклатура под код по КН 8528 21 90. Разпоредбата се прилага за всички аналогични стоки или стоки, отговарящи на описания вид, независимо от индивидуалните характеристики и произхода им (вж. в този смисъл Решение по дело Casteels/Комисия, посочено по-горе, точка 11).

47 Следователно тази разпоредба се очертава като мярка с общо приложение по смисъла на член 249, втора алинея ЕО. Тя се прилага към обективно определено положение и има правни последици спрямо общо и абстрактно предвидени лица, по-специално вносителите на стоката, която тя описва (вж. в този смисъл Определение по дело Iposea/Комисия, посочено по-горе, точка 24 и цитираната съдебна практика).

48 Дори акт с общо приложение обаче може при определени обстоятелства да засяга лично определени икономически оператори, които следователно могат да го обжалват на основание член 230, четвърта алинея ЕО, при условие все пак че този акт ги засяга поради някои присъщи за тях качества или поради фактическо положение, което ги характеризира по отношение на всички останали лица и така ги индивидуализира по същия начин, както адресата на решението (вж. Решение на Съда от 15 юли 1963 г. по дело Plaumann/Комисия, 25/62, Recueil, стр. 197 и 223 и Решение от 18 май 1994 г. по дело Codorníu/Съвет, C-309/89, Recueil, стр. I-1853, точка 20).

49 В това отношение жалбоподателят по-специално твърди, че въпросното класиране е започнало с неговата молба за ОТИ до IRC, че никоя друга сходна стока не е била предмет на демонстрация пред Комитета по номенклатурата и че въз основа на демонстрацията на функционирането на въпросната стока в държавите-членки е бил разпространен проект на регламент за тарифно класиране, който се позовава на мониторите „Apple type“.

50 Такива обстоятелства обаче не са от естество да индивидуализират жалбоподателя по смисъла на член 230, четвърта алинея ЕО. Всъщност участието на оператор в процедурата по приемане на даден акт е от естество да го индивидуализира по отношение на този акт само когато приложимата общностна правна уредба му предоставя определени процедурни гаранции (вж. Определение на Първоинстанционния съд от 14 декември 2005 г. по дело Arizona Chemical и др./Комисия, T-369/03, Recueil, стр. II-5839, точка 72 и цитираната съдебна практика). Настоящият случай не е такъв.

51 Освен това, макар сходни обстоятелства да са били взети предвид при постановяването на допустимост на жалбата, подадена в рамките на делото, приключило с Решение по дело Sony Computer Entertainment Europe/Комисия, посочено по-горе, то те не могат, най-вече с оглед на цитираната по-горе съдебна практика, да бъдат определящият фактор. Само „[с] оглед на изложеното по-горе [и] при изключителните обстоятелства на настоящия случай“ жалбоподателят по това дело е признат за лично засегнат (Решение по дело Sony Computer Entertainment Europe/Комисия, посочено по-горе, точка 77).

52 Същото се отнася за факта, че жалбоподателят бил единственото предприятие, притежаващо ОТИ за въпросната стока в позиция 8471. От една страна, ограничената валидност на ОТИ е определена със самия член 12 от Митническия кодекс. От друга страна, следва да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика възможността да се определи с по-голяма или по-малка точност броят или дори личността на правните субекти, попадащи в категорията лица, по отношение на които се прилага дадена мярка, изобщо няма за последица, че същите трябва да бъдат разглеждани като лично засегнати от въпросната мярка, щом регламентът се прилага по силата на обективно правно или фактическо положение, определено от въпросния акт (Решение на Първоинстанционния съд от 22 февруари 2000 г. по дело ACAV и др./Съвет, T-138/98, Recueil, стр. II-341, точка 64 и Определение по дело Iposea/Комисия, посочено по-горе, точка 31).

53 Следва да се уточни впрочем, че само обстоятелството, че жалбоподателят е или не е единственият оторизиран вносител на съответната стока в Общността, представлява релевантно обстоятелство за преценката на личното засягане на жалбоподателя единствено „с оглед на другите обстоятелства, изтъкнати

по-горе“, но не може да бъде достатъчно само по себе си за доказване, че жалбоподателят е лично засегнат от обжалвания регламент (вж. в този смисъл Решение по дело Sony Computer Entertainment Europe/Комисия, посочено по-горе, точка 75). В това отношение жалбоподателят не твърди, че е изключителен вносител на въпросните LCD монитори и не се позовава на никакво право, което му позволява да забрани вноса на тези стоки в Европейското икономическо пространство. Жалбоподателят е засегнат от обжалвания регламент единствено в обективното си качество на настоящ или потенциален вносител на 20” LCD монитори.

54 Що се отнася до описанието на стоката, предмет на въпросното класиране, то е много общо. Освен това никаква фотография, никакво лого или друг знак, който показва марка на Apple, не фигурира в приложената към обжалвания регламент таблица.

55 Това заключение не се опровергава от факта, че на мониторите „Apple“ е направено позоваване в декларация на IRC до Комитета по номенклатурата или от твърдяното, но недоказано разпространение в държавите-членки на проект на регламент за тарифно класиране, който се позовава на мониторите „Apple type“. Тук става въпрос за направено на етапа на процедурата, довела до приемането на обжалвания регламент, позоваване на референтен генеричен продукт, а не за идентификация на специфичната стока.

56 В обобщение, жалбоподателят набляга върху твърдяно приемане на обжалвания регламент въз основа на молбата му за ОТИ и демонстрацията на функционирането на въпросната стока пред Комитета по номенклатурата, върху разпространението на проект на регламент за тарифно класиране на мониторите „Apple type“ и върху факта, че той бил единственият притежател на ОТИ за позиция 8471.

57 От всичко изложено по-горе произтича, че никой от тези фактори сам по себе си не е достатъчен, за да се направи заключение, че жалбоподателят е лично

засегнат от обжалвания регламент. При все това с оглед на Решение по дело Sony Computer Entertainment Europe/Комисия, посочено по-горе, следва да се анализира дали „при изключителните обстоятелства на настоящия случай“ обжалваният регламент индивидуализира жалбоподателя по същия начин, както адресата на решението.

58 Настоящият случай обаче не е такъв. Достатъчно общото описание на съответните стоки, както и липсата на всякакъв визуален или текстови елемент, който ясно да препраща към конкретен икономически оператор, изключват в настоящия случай всяко лично засягане на жалбоподателя.

59 Следователно жалбоподателят е засегнат от обжалвания регламент само в обективното си качество на вносител на LCD монитори като посочените в приложената към споменатия регламент таблица по същия начин, както всеки оператор, който се намира или може да се окаже в същото положение.

60 От изложените по-горе съображения следва, че жалбоподателят не е лично засегнат от обжалвания регламент и следователно жалбата трябва да бъде отхвърлена като недопустима.

По съдебните разноски

61 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като е загубил делото, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с исканията на Комисията.

По изложените съображения

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД (пети състав)

определи:

1) Отхвърля жалбата като недопустима.

2) Осъжда Apple Computer International да заплати съдебните разноски.

Съставено в Люксембург на 19 февруари 2008 година.

Секретар — Председател

E. Coulon — M. Vilaras